

KÁZÁNÍ O II. NEDĚLI ADVENTNÍ (Mk 1,1-8)

Slovo advent pochází od latinského adventus - příchod. Nebylo by však výstižnější nazvat tuto dobu spíše očekáváním?

Očekávání je společné všem, kdo uvěřili, lidem starozákonním i novozákonním. V podstatě bychom se mohli nazvat adventními lidmi.

Ve Starém zákoně se stále znovu objevuje očekávání příchodu slíbeného Spasitele. Všechno se jakoby zhušťuje do onoho bodu jeho příchodu. A Spasitel přišel. Byl v lůně své Matky, jedné z izraelských dcer. Kdo o tom ale věděl? Z evangelií víme s jistotou o Marii samotné a o Josefovi, kterému to zjevil anděl. Ale jinak? Vše bylo plné očekávání, liturgie a spisy Písma k němu nabádaly. Očekávání se stalo ale samozřejmostí, že ve skutečnosti už vlastně téměř nikdo nečekal. A přece - stařec Simeon a Anna. A ještě někdo! Byl to **hlas**, hlas volajícího na poušti. Kdybychom ho potkali, považovali bychom ho asi za šílence. Chodil po poušti, zahalen do velbloudích chlupů, jedl kobylinky s medem a vyzýval lid k pokání. Byl to sv. Jan Křtitel, člověk tvořící hranici dvou období, adventu, ve smyslu očekávání, a skutečného příchodu Páně. Jan je nazýván posledním prorokem Starého zákona. Vždyť už v lůně své matky ohlašoval Kristův příchod. To bylo totiž jeho povoláním - připravovat lid na příchod Pána, kázat **advent**. Součástí jednoho gotického oltáře někde v Německu je obraz, na němž Jan Křtitel stojí pod křížem a ukazuje na Krista. U Jana je však nápadný jeho neúměrně velký ukazováček směřující k Ukřižovanému. Tím chtěl malíř onoho obrazu vyjádřit podstatu Janova úkolu, jeho povolání.

Bůh sv. Jana Křtitele povolal a on mu zůstal věrný celý život. Hlásal ho slovem i skutkem. On byl **hlas** a byl jím celým svým bytím. Povolání totiž zahrnuje celý život. Vše se musí vkládat do jeho služby. Jan Křtitel pokání nejenom kázal, on pokání také žil. Věrohodnost byla kouzlem jeho úspěchu. Určitě není náhodou, že evangelista Marek hned po vyčíslení jeho úspěchů (přicházelo k němu celé Judsko a všichni obyvatelé Jeruzaléma!) zmiňuje jeho kající skutky. Úkolem nás mnichů není kázat slovy, nýbrž životem. Náš věrohodný pravdivý život musí být hlasem kázajícím o Kristu.

Každého z nás Bůh volá. Všichni máme povolání křestní, někteří z nás mnišské, někdo k tomu i kněžské, jiný je zase povolán k manželství. K těmto „velkým“ povoláním nám Bůh přidává ještě spoustu povolání „malých“, kterými je každá práce, úkol či povinnost. A právě naplno žité osobní povolání, snaha o dokonalost a svatost je pravou přípravou na Pánův advent. Každý svým dobře žitým povoláním nejlépe kážeme o příchodu Božího království. V tom smyslu také řekl kardinál Newman: „Každý z nás je na svém místě pro Boha tak důležitý jako archanděl na tom jeho.“

Náš úkol pro advent by tedy mohl být: podívat se na vlastní povolání, zda je místem skutečného očekávání Páně. Pokud není, tak se snažme znovu se pro něj rozhodnout a nadchnout. Průvodce a pomocník nám při tom může být sv. Jan Křtitel se svým velkým ukazováčkem. Buďme jako on lidmi s velkými ukazovárky, abychom jeden druhému a všem kolem ukazovali na Krista.